

1. Det är något vist...

(text och musik: Håkan Streng, Gå förbi med en sång, 1977)

Vissa visa bevisligen hävdar och tror
att visor är blommor som i hjärtat bor.
De vissna ej nånsin och förs bort av vind,
nej, visor har vingar, de smeker din kind.
I örat de viskar dig visdomens ord,
de visslar och trallar vid ditt smörgåsbord.
Vi sorgen kan bära, för visor ger tröst,
de visar oss vägen på vår levnadshöst!

//: Så visa dig visvän och visorna dra,
sjung, så ditt liv blir en lång visans da'!
Vi samlas och visar att visor är vi,
förvisso skall visan odödlig förbli! ://

2. Vintern rasat – Längtan till landet

Musik: Otto Lindblad

Text: Herman Säterberg

Vintern rasat ut bland våra fjällar
drivans blommor smälta ned och dö
Himlen ler i vårens ljusa kvällar
solen kysser liv i skog och sjö

//: Snart är sommarn här i purpurvågor
guldbelagda, azurskiftande
ligga ängarne i dagens lågor
och i lunden dansa källorne://

Ja, jag kommer! Hälsen, glada vindar
ut till landet, ut till fåglarne
att jag älskar dem, till björk och lindar
sjö och berg, jag vill dem återse.

//: Se dem än som i min barndoms stunder
följa bäckens dans till klarnad sjö
trastens sång i furuskogens lunder
vattenfågelns lek kring fjärd och ö.://

3. Sylvias visa - Vem är du fria du klara ton

Z. Topelius

Vem är du, fria och klara ton,
som går i skog och i dalar,
som ljuder långt ur den öde mon
och högt ur skyarna talar,
som viskar sakta i vindens sus
och dånar mäktigt i vågens brus
och som mitt hjärta hugsvalar?

Jag är en fågel i luftens sal,
som lyfter högt mina vingar;
jag är en vind öfver berg och dal,
som lätt i topparna svingar;
jag är en våg i den klara vik;
jag är en ängel från himmelrik,
som alla sorger betvingar.

Jag är den smältande silversång
från vårens dallrande strängar;
jag är den klaraste källas språng
ur skogens mjukaste sängar;
jag är den svala, den friska röst,
som väller upp ur naturens bröst
likt doft ur blommande ängar.

Kom ut, kom ut, och var fri och ung,
ty hoppets dagar de randas!
Kom, var en fågel som jag, och sjung
hur skönt det dock är att andas,
att andas ut i den gröna hamn,
naturens älskade modersfamn,
där ljus och skugga de blandas.

Vårt sätt att glädjas är så en gång,
det står ej mer till att dölja;
vi lärde det av vår fågelsång
och strandens viskande bölja.
Ja ja, det är litet sorg däri;
men Finlands bygd är dock glad och fri,
så länge haven den skölja.

<http://runeberg.org/topesang/http://runeberg.org/katalog.html>

4. Kaffevisan

text: Mauritz Cramær (1818-1848)

(mel. När månen vandrar...)

Av allt det goda, som man förtär,
bland alla jordiska drycker,
ju kaffetåren den bästa är:
den skingrar människans nycker;
den styrker kroppen, den livar själen,
den känns från hjässan, ja – ned i hälen!
Hå hå, ja ja!

När hösten kommer med blåst och snö,
och våren börjar sin väta,
då blir till lynnet man kärv och slö,
man blott vill sova och träta.
Ja, man är ruskig i hela kroppen,
men ... då finns hälsan i kaffekoppen!
Hå hå, ja ja!

När färska nyheter mände tas
från stadens hundra kanter,
man på ett litet honett kalas
ser sina vänner och tanter ...
Vid kaffebordet man gör sitt bästa
med fantiserande om sin nästa.
Hå hå, ja ja!

Den ena dricker sin tår på bit,
en annan älskar att doppa,
parlerar därvid med sådan flit,
att man bör öronen proppa.
Som trumman bullrar vid krigsreveljen,
så bullra tungorna i konseljen.
Hå hå, ja ja!

Förutan kaffe – o gudadryck! –
vad vore mänskliga livet?
Allt nytt, som ännu ej finns i tryck,
i pannans botten står skrivet; –
ty se´n man utdruckit sista slumpen,
stå livets gåtor i kaffesumpen!
Hå hå, ja ja!

5. I vårens skära dag

Folkmelodi fr. Gamlakarleby
text. Alex Slotte

Jag ville vandra i solskensströmmen
i vårens skära dag,
när fälten vakna ur vanmaktsdrömmen
vid sunnans sakta drag.
//: Jag ville vandra och glömma,
förmimma livet och drömma.
Jag ville vandra tills stigen slutar
i vårens skära dag. ://

Jag kan ej tyda min längtans aning
i vårens skära dag,
men känner blodvågens ljusa maning
vid hjärtats jubelslag.
//: Och stigar sjunga, och stenar
och gräs och grönskande grenar
att, var jag vandrar, mig lyckan möter
i vårens skära dag. ://

6. Haderian Hadera (Flottarkärlek)

Text & musik Hugo Lindh Universal/Westlings Musikförlag

Jag var ung en gång för länge sen, en flottare med färg.
Alla jäntor var som vax uti min famn
I alla torp, i alla byar hade jag en liten vän
Ifrån Norderås till skiljet ner vid Berg.
Haderian hadera, haderian hadera
Ifrån Norderås till skiljet ner vid Berg.

Jag har spelat på mitt handklaver för flottare vid ån,
Jag har spelat för små kullorna på Näs.
Jag har dansat över forsarna med älvor och med rån,
Medan dagen gått till ro på ängens gräs.
Haderian hadera, haderian hadera
Medan dagen gått till ro på ängens gräs.

Jag har spelat sommarnätterna till dans vid Rimo bro.
Jag har dansat med den vackra Maj i Nås.
Jag har svurit blonda Anna evig kärlek, evig tro,
Medan lägerelden falnat invid Ås.
Haderian hadera, haderian hadera
Medan lägerelden falnat invid Ås.

Jag ska spela på mitt bälgspel så länge jag finns till
I min koja invid Rekaforsens fall.
Jag ska drömma, jag ska älska, jag ska sjunga om jag vill,
Medan månen över moarna går vall.
Haderian hadera, haderian hadera.
Medan månen över moarna går vall.

7. När solen tänder sina strålar

Folkvisa från Österbotten

När solen tänder sina strålar,
med kärlek tänker jag på dig.
//: När aftonglansen himlen målar
min tanke då är kvar hos dig. ://

Du var den första som jag älskat,
du var den första jag tillbad
//: och därför är mitt hjärta fångslat
och därför är jag nu så glad. ://

Vi skola leva sälla dagar,
vi skola leva som ett par,
//: om alltid blott du mig behagar,
om alltid blott du kär mig har. ://

8. Västanvinden

L. Aug. Lundh

Hör hur västanvinden susar,
se hur härligt majsol ler!
Hör hur bäcken ystert brusar,
inga bojor hålla mer.
Ser du sippor små,
hör du lärkor slå
sina drillar högt mot himlen blå?
Ack, hur tiden går!
Nu är åter vår.
Välkommen härliga vår!

Alla skogens fåglar sjunga,
det är liv i dal, på höjd.
O, så låt oss, gamla, unga,
sjunga vårens lov med fröjd!
I vår ungdomsvår,
ack, hur lätt det går,
stämna upp en sång för nyfödd vår.
Är den kulen, grå
det är vår ändå.
Välkommen, härliga vår!

9. Båklandets vackra Maja

(text: Arvid Mörne, musik: Hanna Hagbom)

Båklandets vackra Maja
är du min hjärtanskär,
ser du min vimpel svaja
röd vid ditt bruna skär?
Duken är röd och namnet ditt
sirligt sömmat i guld och vitt.
Båklandets vackra Maja
är du min hjärtans kär?

Du var ljuv att betrakta,
len som ett silkesskot.
Tången knastrade sakta
under din bara fot.
Dungen var tyst och soln gick ned.
Stranden blev mörk på Båklandsed.
Du var ljuv att betrakta,
len som ett silkesskot.

Båklandets vackra Maja
var du min hjärtanskär?
Grannare vimplar svaja
snart vid ditt bruna skär.
Vågen för bort ditt spår på strand,
vågen bär annan tång i land – –
Båklandets vackra Maja
var du min hjärtanskär?

10. Tangokavaljeren

(text: Åke Söderblom, musik: Jules Sylvain)

Jag viskar dig ömt
om vackra drömmar som jag drömt
och om ditt hjärta jag dig ber,
men ”nej” blir svaret du mig ger,
Och jag förstår nog att smek
och kyssar är en farlig lek
men kanske för en enda natt
lovar du mig att bli min.

Refr.

Får jag bli din tangokavaljer
blott för några timmar
och få en kyss och kanske fler
och vad sen än sker
aldrig mötas mer?
Får jag viska att jag har dig kär
får jag le och dansa
med dig uti en tango där
varje steg oss bär mot lyckan?
Den sanna livsposien
finner man i en tango
som för en natt mig beviljas
men sen vi skiljas igen
så till slut är allt vad jag dig ber
att för några timmar
få bli din tangokavaljer
som en natt du ger din kärlek.

Här på jordens ring
all lycka är ett flyktigt ting
och själv du lever med förstånd
som kärleksstigens vagabond.
Så när jag frågar i natt
om kärlek svarar du mig att
Jag är ditt hjärtas tidsfördriv
tangon är ditt liv - ditt allt.

Refr:

Får jag bli din tangokavaljer

11. Man ska leva för varandra

(Låtskrivare: Bengt Olov Sundstrom)

Det bara händer i livets spel
Att lyckan vänder och det blir gräl.
Det finns en mening med allt som sker
Men hårda ord gör problemen fler och fler

Man skall leva för varandra
Och ta vara på den tid man har.
Man skall leva för varandra
För en gång finns bara minnen kvar.

Vem kan förklara och ge ett svar
På alla frågor som vi jämnt har
Att vara vänner är blott en del
Och man kan lära sig utom varandras spel

//Man skall leva för varandra
Och ta vara på den tid man har.
Man skall leva för varandra
För en gång finns bara minnen kvar.//

Källa: Musixmatch

12. Sommarmarsch

(Gammal brudmarsch från Vörå, arr. Otto Andersson, text Ernst V. Knape)

Över bygden skiner sol i blånande sky
och när sunnan kring fälten dansar
klöverns kransar
sprida sin sommardoft
i alla loft
i grönklädd by.
Och det vajar i björkar och leker i lid
och det susar av sånger i sommarns glada tid.
Signe Gud den dofterika sommartid!

Och med vännen vill jag vandra hand uti hand,
vill jag vandra bland blomsterängar,
klöversängar,
vandra i solens sken
på åkerren
till älvens strand,
där det vajar i björkar och leker i lid
och det susar av sånger i sommarns glada tid.
Signe Gud den dofterika sommartid!

